

Внутрішня краса

Павло Глазовий

На клумбі троянди квітли.
Картопля й собі цвіла.
Якась урочиста й світла
Вона того дня була.
Сміялись тугі троянди
З блаженських її суцвіть:
— Скоріше робіть гірлянди!
Скоріш на букети рвіть!
Почувши ті смішки збоку,
Озався суворий хрін:
— Розумні ви всі, нівроку! —
Промовив сердито він. —
То знайте ж ви, горді й грубі:
Картопля росте не в цвіт.
Хто в корінь дивитись любить,
Оцінить її як слід.
Чимало людей на світі
Зустріть довелось мені
Прекрасних не зовнішнім цвітом,
А тим, що в душі, в глибині.